

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes i naveky.“

[Žid 13:8]

# OBEŽNÍK

DECEMBER 1996

Srdečne vás pozdravujem, drahí bratia a sestry, v drahom mene nášho Pána Ježiša Krista. Božia milosť a pokoj nech je s vami. Rád by som vás všetkých pozdravil výrokom, ktorý adresovala vdova prorokovi Eliášovi po tom, čo jej syn vstal z mŕtvych a Slovo bolo pri nej potvrdené:

*„Toto už teraz viem, že si ty muž Boží, a že Slovo Hospodinovo je v твоjich ústach pravdou.“* [1Kr 17:24]

Človek musí vedieť dve veci: po prvé, či je niekto naozaj Boží muž, a po druhé, či je Pánovo Slovo v jeho ústach skutočne pravda. Boh vždy potvrdzoval svoje Slovo, ktoré jeho služobníci zvestovali.

Božie Slovo je pravda, ale treba ho ponechať tak, ako vyšlo z jeho úst. To bolo vždy poznávacím znamením pravého proroka, ktorý bol Božím hovorcom a slúžil len na jeden účel, aby boli Božie slová vyjadrené ľudsky zrozumiteľným jazykom.

Pán prikázal svojmu prorokovi Mojžišovi: *„A tak teraz id', a Ja budem s твоjimi ústami a vyučím Ťa, čo máš hovoriť.“* [2M 4:12]. Existuje aj ďalšia služba, a to odovzdávať ďalej Slová, ktoré dostal prorok. Mojžišovi bolo prikázané, aby vložil Slová, ktoré dostal od Boha, do Áronových úst, aby ich on odovzdal ľudu [2M 4:15-16]. Tým, ktorí Slovo odovzdávajú ďalej, sa môže rýchlo stať, tak ako Áronovi, ktorý bol prorokovi veľmi blízky, že hneď prestúpia prvé prikázanie a vytvoria iných bohov, ktorými nemusi byť nutne zlaté teľa. Výroba „modiel bohov“ bola vždy „populárna“. Slepota sa prejavuje rôznymi zvláštnymi spôsobmi a vždy sa opakuje. Kým je v plnom prúde tanec okolo zlatého teľaťa, zaznieva vyhlásenie: *„Zajtra bude slávnosť Hospodinova“* [2M 32:5], hoci je uctievané niečo úplne iné.

V ústach každého povolaneho ako Eliáš bolo Slovo vždy pravdou. Aké je však postavenie tých, ktorí Slovo odovzdávajú ďalej? Apoštoli dostali Slovo zjavené od Pána a my ho musíme odovzdávať ďalej pôvodným spôsobom. Proroci a apoštoli stáli a aj dnes stoja pod rovnakým vedením a inšpiráciou Ducha Svätého. Je napísané: *„Lebo*

*Pán Hospodin nečiní ničoho, krome keď zjavil svoju tajnú radu svojim služobníkom prorokom.*“ [Am 3:7], tiež: „*Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.*“ [Sk 20:27] a tiež o »tajomstve«, ktoré bolo skryté ľudským deťom, ale potom bolo zjavené: „... *ako je teraz zjavené Duchom jeho svätým apoštolom a prorokom*“ [Ef 3:5].

Máme do činenia so skutočnou realizáciou veľkého spásneho plánu – s veľkým tajomstvom: Boh zjavený v Kristovi, Kristus zjavený vo svojej Cirkvi. Toto tajomstvo je odhaľované a zahŕňa všetkých Božích synov a dcéry, ktorí kráčajú vo viere a poslušnosti. Vyvolení z národov prežívajú uvedenie do synovstva [Gal 4:4-7], ktoré bolo umožnené len skrze Syna [Ef 1:5 a iné]. Preto sú právoplatnými dedičmi s Bohom a spoludedičmi s Kristom, začlenení do jedného tela spolu s vyvolenými veriacimi z Izraela. Pravá Cirkev »prvorodených« [Žd 12:22-24 a iné] – skutočná »ecclesia«, tí von vyvolaní – je od samého začiatku, vo všetkých časoch a teraz „**vybudovaná na základe apoštolov a prorokov**“ [Ef 2:20]. Cirkev je »dom Boží« [Žd 3:6 a i.], »stĺp a základ pravdy« [1Tm 3:15], »telo Kristovo« [1Kor 12 a iné], »Nevesta Baránka« [Zj 19:7 a n.]. O tých svojich Pán povedal: „*Zo sveta nie sú, ako Ja nie som zo sveta.*“ [Jn 17:16]. „... *sú cudzincami a pútnikmi na zemi.*“ [Žd 11:13], „... *naše občianstvo je v nebesiach.*“ [Fp 3:20]

Tak ako pri prirodzenom **budovaní**, kde sú potrebné rôzne povolania, aj v Cirkvi nachádzame rôzne služby, ktoré sú na jej budovanie potrebné. Takéto povolania vykonávajú muži, ktorým Boh môže ukázať svoj »plán« a zjaviť im svoje Slovo čerstvo z trónu, vkladajúc im ho do úst. »Päťnásobná« služba je určená na »budovanie« Kristovho tela [1Kor 12:28; Ef 4:11 a iné]. Tento Boží poriadok platí pre štruktúru Kristovej Cirkvi od samého začiatku až do jej dokončenia. Tým sa napĺňa to, čo povedal náš Pán: „... *Ja budem budovať svoju Cirkev*“ [Mt 16:18 podľa nem. prekladu]. On buduje svoju Cirkev uprostred všetkých ostatných cirkví a dokončuje ju ku dňu Krista [Fp 2:16].

Keď náš Pán povolal prvých dvanásť mužov, použil slovo »apostle«, čo znamená „poslaný“ – poslov, ktorých Pán poslal a povolal osobne. Ak dnes existuje prorok, apoštol, učiteľ, ktorého dosadil a poslal Boh, potom počujeme tie isté Božie Slová, to isté učenie, čím je

potvrdené: jeden Pán, jedna viera, jeden krst [Ef 4:5]. Všetko – či už ide o prirodzené alebo duchovné stvorenie – vzniká pôvodným spôsobom ako na samom začiatku. Slovo prišlo od Boha k jeho prorokom, apoštoli ho odovzdali ďalej a učitelia ho správne zaradili do Svätého Písma. Keďže Boh sa prejavuje v rozmanitosti ako Stvoriteľ, Zachovávateľ, Vykupiteľ, Kráľ, Sudca atď. a nedá sa vysvetliť, ani ho nemôžeme pochopiť, prijímame jeho a jeho rôzne zjavenia vierou. To isté platí aj pre jeho rozmanité zjavenia jeho Slova a Duča až po jeho Seba-zjavenie ako Otca v Synovi a skrže Svätého Duča. Navždy zostáva pravdou: *„Všetko mi je vydané od môjho Otca, a nikto nezná Syna, iba Otec, ani Otca nezná nikto, iba Syn, a ten, komu by Syn chcel zjaviť.“* [Mt 11:27].

Musí to byť zjavené. Ľudské formulovanie a poznanie je len opakovaním toho, čo robil Áron. Všetky Božie Slová musia byť správne používané a nesmú byť stavané proti sebe; naopak, musia byť vyučované v harmónii, aby zostali pôvodnou pravdou. Sväté Písmo používa 324 denominácií, ktoré sú teraz združené vo Svetovej rade cirkví. Pravdivé biblické odkazy sú vkladané do vlastného učiteľského konceptu. Stráca sa pravý zmysel, dosahuje sa niečo úplne iné. Každý, kto nechce krstiť, sa odvoláva na to, čo apoštol povedal v 1. Kor. 1:17: *„Lebo ma Kristus neposlal krstiť, ale kázať evanjelium.“* Kto dáva prednosť krstu nemlúvniat, používa výrok: *„Nechajte dieťatka prísť ku mne...“* [Mk 10:14] a poukazuje aj na Kornéliov dom [Sk 16:30-34].

Kto chce krstiť trinitárnym spôsobom, odvoláva sa na veľké poverenie v Mt 28:19, pričom úplne ignoruje skutočne doložený spôsob vykonávania krstu v mene Pána Ježiša Krista za čias apoštolov a v celom Novom zákone od ustanovenia Cirkvi [Sk 2:38]. Toto jediné platné pravidlo, ktoré nám zostalo naveky, sa vôbec neberie do úvahy. Ak chce niekto vysloviť trojičné požehnanie, odvoláva sa na 2. Kor. 13:13 a iné miesta. Tí, ktorí učia, že Cirkev prejde veľkým súžením, poukazujú na 1. Kor. 15:52, kde čítame o »poslednej trúbe« v súvislosti s prvým vzkriesením a premenou našich tiel. Zvuk trúby, ktorý zvoláva na hostinu pri vzatí Nevesty, označujú za siedmu »trúbu súdov« v poslednej časti súženia. Ako sa mohol Pavol odvolávať na siedmu trúbu z knihy Zjavenia, keď Ján bol približne až o tridsať rokov neskôr dopravený na ostrov Patmos, kde videl

a počul to, čo napísal? Ktokoľvek učí »spiace duše«, odvoláva sa na Dan. 12:2. Kto neverí v prijímanie Večere Pánovej, dáva tomuto úkonu duchovný význam. Všetci, koľko ich je, používajú Slovo, ale je smutné, že musíme povedať, že to už nie je čisté učenie a pôvodné Slovo pravdy, ale výklady. Tak ako sa nesprávne pochopenými textami Písma všetci snažia ospravedlniť svoj vlastný blud, tak aj správne pochopenými a používanými miestami Písma možno každé nesprávne učenie odhaliť. Je preukázaným faktom, že všetci vidia nesprávne učenie iných, ale vlastné omyly neodhalia.

Je možné odvolávať sa na slová apoštolov a prorokov, a napriek tomu im nerozumieť správne. Prorok Jeremiáš priviedol túto tému na pravú mieru: „*Akože môžete povedať: Sme múdri, a zákon Hospodínov je u nás? Ale hľa, na lož robí, čo robí, lživé pero pisárov. Habiť sa budú tí múdri, budú sa desiť a budú jať. Hľa, zavrhli Slovo Hospodínovo, akúže to tedy majú múdrosť?*“ [Jr 8:8-9]

Náš Pán musel povedať duchovným vodcom svojej doby: „*Lež nadarmo ma uctievajú učiac učenia, ktoré sú nariadeniami ľudí. Lebo opustiť prikázanie Božie držíte podanie ľudí. ... a tak zbavujete Slovo Božie moci svojím podaním, ktoré ste podali, a robíte mnohé tomu podobné veci.*“ [Mk 7:7-8 + 13] V tom spočíva problém. Pôvodné Slovo je všade odkladané bokom a je nahrádzané vierovyznaniami, dogmami a ľudskými učeniami. Všetci sú úprimní a myslia to dobre. Opustili však priamu cestu, hovoria o spasení bez toho, aby tam skutočne bolo [Jer 5-7]. Z Božieho pohľadu je každá takáto bohoslužba, ktorá sa nekoná v Duchu a v Pravde, márna. To, čo sa oslavuje ako služba Pánovi, je v skutočnosti ako v Áronovom prípade „uctievanie modly“. K Bohu vedú len veci, ktoré pochádzajú od neho. Pred Ním platí len to, čo sa koná podľa Jeho pôvodného plánu.

Obzvlášť rímskokatolícka cirkev žije vo svojich vlastných tradíciách, ktoré sa vôbec nezhodujú s Bibliou, ale tiež sa odvoláva na Písmo. Pápeži, ktorých začiatok sa datuje od Leva I. v roku 441 n. l., používajú na svoje vlastné opodstatnenie pasáž adresovanú Petrovi po prijatí zjavenia v Mat. 16:16 – 18 o »skale« a »kľúčoch Kráľovstva« atď. Sebaklam sa deje prostredníctvom nesprávne pochopených, nesprávne vyložených a nesprávne zaradených miest Písma.

Vo všetkých denomináciách a prebudeneckých hnutiach, ktoré vznikli od čias reformácie, nachádzame tú istú situáciu. Po druhej svetovej vojne bol Bohom použitý brat Branham, aby priniesol prelom. A opäť sú zvestované nesprávne pochopené miesta Písma a citáty z kázaní. Zakaždým vzniká iné evanjelium, ktoré je pod kľiatbou [Gal 1:6-10]. Učí sa iné evanjelium a iný Ježiš, ktorý je predstavovaný ako ten pravý. Celá záležitosť je pod vplyvom cudzieho ducha, ktorý je oslavovaný ako Duch Svätý. Tieto tri body o inom Ježišovi, inom duchu, inom evanjeliu Pavol zmieňuje v 2. Kor. 11:4. Presne v tom spočíva veľký náboženský klam a zvod, ktorému uniknú len vyvolení, pretože tí nemôžu byť zvedení.

Niekoľko môže napríklad vyznávať, že Ježiš Kristus je Boží Syn, ktorý prišiel v tele. Všeobecne sa preto verí, že je tým splnená podmienka, o ktorej sa hovorí v 1. Jánovej 4:2: „*Po tomto znajte Ducha Božieho: každý duch, ktorý vyznáva Ježiša Krista, prišlého v tele, je z Boha.*“ [1J 4:2] Nevšimli si, že v skutočnosti sa predstavuje úplne iný Ježiš, a to »syn«, ktorý údajne existoval už predtým. Takýto »syn« však vôbec neexistuje. Nie »syn« sa stal »synom«, ale Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami [Jn 1:1+14]. Na počiatku bolo Slovo, Logos, viditeľná podoba neviditeľného Boha. Bol to Jahve, ktorý sa už zjavil vo viditeľnej podobe a chodil po rajskej záhrade, na ktorého obraz sme boli stvorení. To je pravý Spasiteľ, *Jah-šua*, čo znamená »Jahve-Spasiteľ«, podobne ako *Immanuel* znamená »Boh s nami«.

Nie všetko, čo sa nazýva „kresťanské“, má spojenie s Kristom. Nie všetko, čo sa nazýva „biblické“, sa zhoduje s Bibliou, nie všetko, čo sa označuje ako „apostolské“, je v spojení s apoštolmi. Nie všetko, čo sa nazýva „letničné“, je skutočne v zhode s pôvodným prežitím Letníc. Nie všetci, ktorí hovoria „Pane, Pane“, vstúpia do Božieho kráľovstva, aj keď prorokovali, uzdravovali chorých, vyhánali démonov atď. [Mt 7:21-23]. Vo všetkých denomináciách sa platení služobníci zasadzujú za svoje učenie, jeho výklad a praktizovanie. Pôvodné čisté Slovo, ako vyšlo z Božích úst, sa už dávno vytratilo. Dôkazom toho sú mnohé školy učenia.

Brat Branham, prorok obdobia, bol výnimkou medzi všetkými známymi evanjelistami tejto generácie. Bol to pravý muž poslaný od Boha, v ktorého ústach Slovo bolo pravdou. On vyniesol na povrch

čisté pôvodné biblické učenie. Zdôrazňoval: „Hovorte, čo hovorí Písmo, a verte, ako hovorí Písmo.“ Kládol dôraz na to, čo je pred Bohom platné a čo v Pánovom mene učili proroci a apoštoli. Volal Boží ľud späť k Biblii. Držiac Bibliu pred zhromaždením povedal: „Toto je môj Absolút“. **Pravá »zvesť konečného času« je pravá »zvesť prvého času« – Slovo, ktoré bolo na počiatku** [1Jn 1]. Je veľmi dôležité mať správne porozumenie napísaného a vysloveného Slova, ktoré zostáva pôvodnou pravdou. Toto Božské porozumenie pre Písmo môže dať len vzkriesený Pán a to tým, ktorí s ním kráčajú, ako to bolo v prípade učeníkov na ceste do Emaus [Lk 24].

V pravej Cirkvi dnes existuje ten istý Božský poriadok, učenie a prax aké boli na samom začiatku. Ako však môže niekto hlásať to isté, ak nie je priamo povoláný ako Pánov služobník a nie je za tým účelom poslaný [Rm 10:15]? Skôr než môže poslaný človek ísť, musí byť povolaný a poverený. U Boha neexistuje poslanie bez predchádzajúceho povolania. Samotné vzdelávanie v teologických seminároch a biblických školách, ako aj opakovanie Písma nájdeme u všetkých kazateľov. Napriek tomu zostáva otázka: Kto má skutočne nebeské povolanie [Sk 26:12-23], a je teda oprávnený so Slovom zaobchádzať? Iba v jeho ústach bude Božie Slovo pravdou a vďaka Božskej autorite bude Slovo správne rozdeľovať, ako o tom písal Pavol.

Všetci, ktorí Bohom nie sú povolaní, slúžia Bohu vlastným spôsobom v príslušných cirkvách a obhajujú učenie, ktorému sľúbili byť verní. Ale je tiež napísané: „... *zkúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú, a našiel a spoznal si ich, že sú lhári,*“ [Zj 2:2]. Kto dnes niekoho overuje alebo podrobuje skúške Slovom, aby zistil, či sa učenie a prax zhodujú s apoštolmi? Všetci oslavujú sami seba, a čím vyššie sa niekto umiestni, tým väčšej pocty sa mu dostáva – všade nachádzame „hollywoodsky evanjelizmus“ spojený s predvádzaním sa a honbou za peniazmi. Je konečný čas: všetko je vyzdobené ako kresťanské a stáva sa prijateľným pre všetkých. Kde však nájdeme pravdivosť?

### **Skutočná služba podľa vzoru Slova**

Opakovane som v obežných listoch uvádzal porovnania napísaného a predpovedaného Slova v Starom zákone s tým, ako bolo naň

odvolávané v jeho naplnení v Novom zákone. To preto, aby som ukázal, ako by biblické zvestovanie malo skutočne vyzeráť. Duch Boží spočíval na štyroch evanjelistoch, viedol ich a bdel nad nimi, inšpiroval ich, aby zaznamenali veci, ktoré sa týkali napríklad prvého príchodu Krista. Neskôr boli rovnakým spôsobom vedení aj apoštolí, aby ukázali, čo sa stane a naplní v priebehu času milosti a ako boli zaradené predpovede týkajúce sa plánu spásy od samého začiatku. Malo by byť dovolené, aby som sa odvolal na niekoľko miest z Písma, ktoré na základe porovnania ukazujú naplnenie pri prvom príchode Krista.

<b>Zasľúbenie</b>	<b>Naplnenie</b>	<b>Udalosť</b>
Iz 7:14	Mt 1:23	Syn sa narodil ako Emanuel
Iz 40:3	Mt 3:3	pripravená cesta Pánova
Mal 3:1a	Mt 11:10	poslanie Svojho anjela
Mich 5:1	Lk 2:15	Spasiteľ narodený v Betleheme
5M 18:15	Sk 3:22-23	predpovedaný Mesiáš-Prorok
Zach 11:12-13	Mt 27:9-10	predaný za 30 strieborných
Zach 9:9	Mt 21:5	Hľa, tvoj Kráľ prichádza...
Zach 13:7	Mt 26:31	Zabite pastiera...
Ž 118:22	Mk 12:10	stavitelia zavrhlí kameň
Ž 2:7	Lk 1:31-38	Syn splodený z Ducha Svätého
2Sam 7:14	Mt 3:17	Ja mu budem otcom...
Ž 22:23	Jn 17:6	dal poznať svoje meno bratom
Ž 22:2	Mt 27:46	Syn človeka opustený
Ž 41:10	Jn 13:18	jedenie chleba a zrada
Ž 22:7	Mt 27:39	všetkými vysmievaný...
Ž 22:17	Mt 27:27	uzavretý v zhromaždení bezbožných
Ž 22:19	Jn 19:24	hodený žreb o Jeho rúcho
Iz 53: 4-5	Mt 8:17	niesol naše choroby
Iz 35:5	Mt 11:5	slepý vidia, chromí chodia
Ž 16:5	Mt 28 + Jn 20	vstal z mŕtvych a nevidel porušenie
Ž 55:13-15	Mt 26:47-50	zradený priateľom
Ž 109:2	Mt 26: 59	svedectvo falošných svedkov
Iz 50:6	Lk 22:64	zbili ma
Iz 53:7	Mt 27:12-14	Baránok neotvárajúci Svoje ústa
Iz 53:12	Lk 23:33	počítaný medzi zločincov
Ž 109:4	Lk 23:34	modliaci sa za svojich prenasledovateľov
Ž 69:22	Mt 27:34	dali Mu piť ocot
Ž 38:12	Lk 23:49	všetci, čo Ho poznali, stáli zďaleka

Ž 34:21  
Iz 53:9

Jn 19:31-36  
Mt 27:57-60

žiadna koš nebola zlámaná  
Jeho hrob bol s bohatými

To by malo stačiť na to, aby sme ukázali, ako proroctvo ústilo do naplnenia. Len tak má niekto potvrdenie, dôkaz, že Boh skutočne tvorí dejiny. Aj my musíme dbať na prorocké Písmo a dodržiavať ho, ako písal Peter [2Pt 1:16-21], keď hovoril o Kristovom návrate. Všetko ostatné môže byť bájka, môžu to byť náboženské reči, ako to opíše aj apoštol. Len v Slove máme skutočnú duchovnú orientáciu.

Z viac ako sto výrokov predpovedaných v Starom zákone sa 24 u nášho Pána naplnilo v posledných 24 hodinách jeho pozemského života. Apoštol Peter sa už pred vyliatím Ducha Svätého odvolával na Písmo, ktoré sa vzťahovalo na situáciu v Skutkoch apoštolov v 1. kapitole, a s najväčšou istotou na deň Letníc v Skutkoch apoštolov v 2. kapitole. Pavol činil to isté pri každej novej príležitosti. Všetko postavil na základ Božieho Slova. Aj v priebehu novozákonnej Cirkvi sa naplňujú biblické proroctvá. Uvedomujeme si, ako sa mnohé z toho, čo bolo predpovedané, stáva pred našimi očami skutočnosťou. Až do samého konca sa budú tieto veci množiť a odohrávať mimoriadnym spôsobom, až budú prichádzať jednoducho jedna za druhou, ako sa uvádza v Rim 9:28. Evanjelista Lukáš píše vopred o tých mužoch, ktorí boli od samého začiatku očitými svedkami a služobníkmi Slova. Praví služobníci Slova sú vždy prítomní, keď Boh činí dejiny v ich čase, a môžu biblicky zaradiť to, čo sa deje. Zvestujú Slovo, prežívajú ho a majú účasť na tom, čo Boh koná.

Kto číta Písmo rozumom, môže sa pridať, ako to už urobili mnohí teológovia a filozofi, do »Klubu Dr. Prof. Neviery« ktorý má odvahu tvrdiť: „Nový zákon a listy sú plné protirečení.“ Áno, dokonca píš, že Ježiš a jeho učenci sa mýlili, pričom oni sami sa samozrejme nemýlia! Kritizovanie Biblie, najmä Nového zákona, teológmi v našom čase, je nepochopiteľné. Na druhej strane je veľká radosť v srdci tých, ktorí sú v Božom kráľovstve, našli milosť v jeho očiach a prežívajú to, čo On zaslúbil, a majú účasť na tom, čo teraz koná.

Klam a nepochopenie je u tých, ktorí nemajú prístup do svätých ani Božské povolanie. Apoštoli boli služobníkmi Slova, oni správne pochopili prorockú časť a ako učители ju podľa plánu spásy správne zaradili. Toto nachádzame potvrdené od evanjelia



Matúša, 1. kapitoly, až po koniec Novej zmluvy. Teraz máme tú prednosť vidieť rozvrhnutie Božieho plánu spásy ako nikdy predtým v dejinách ľudstva a tiež pozorovať naplnenie biblického proroctva v našich časoch.

### **Z biblického hľadiska**

V rôznych publikáciách sa do obehu dostali nebiblické učenia. Brožúra rozosielaná z USA pod názvom »Tretí ťah – Božie veľké tajomstvo«, ktorá sa zaoberá témami siedmej pečate, siedmich trúb a siedmich hromov atď. nemá absolútne žiaden biblický základ. Dovoľte mi, aby som nechal Božie Slovo hovoriť samé za seba. Raz navyždy treba čo najjasnejšie povedať, že sa stanú len veci zasľúbené v Božom Slove. Všetko ostatné sú domnienky založené na neporozumení. Toto sú fakty o pečatiach.

O prvých šiestich pečatiach a o tom, čo obsahujú a ako sa naplnili a naplňajú, písal vidiaci už v 6. kapitole Zjavenia. Spoločne si prečítame pasáž týkajúcu sa kompletnej siedmej pečate, ktorá začína Zjavením 8, verš 1:

*„A keď otvoril siedmu pečať, nastalo mlčanie na nebi ako za pol hodiny. A videl som tých sedem anjelov, ktorí stoja pred Bohom, a dalo sa im sedem trúb.*

*A siedmi anjeli, ktorí mali sedem trúb, prihotovili sa, aby trúbili.*

*A prvý anjel zatrúbil, a nastalo krupobitie a oheň, čo bolo smiešané s krvou, a bolo to hodené na zem, a bola spálená tretina zeme, i tretina stromov zhorela, i všetka zelená tráva bola spálená.*

*A druhý anjel zatrúbil, a niečo jako veliký vrch, horiaci ohňom, bolo hodené do mora. A tretina mora sa obrátila na krv a zomrela tretina tvorov, ktoré sú v mori, ktoré majú dušu, i tretina lodí bola zkazená.*

*A tretí anjel zatrúbil, a padla s neba veliká hviezda, horiaca jako fakľa, a padla na tretinu riek i na pramene vôd.*

*A štvtý anjel zatrúbil, a uderená bola tretina slnca i tretina mesiaca i tretina hviezd, aby sa zatmila ich tretina, a deň aby nesvietil svoju tretinu a noc podobne.*

*A videl som a počul jedného orla, ktorý letel prostredkom neba a hovoril veľkým hlasom: **Beda, beda, beda tým, ktorí bývajú na zemi, pre ostatné zvuky trúby troch anjelov, ktorí majú trúbiť.***“

Je veľmi poučné, že v súvislosti s *poslednými tromi trúbami* sa spomínajú hlasy, či zvuky, ktoré nachádzame zdôraznené aj v Zjavení 10:7 pri hlase *siedmeho anjela*, ktorý má ešte zaznieť. Aby to bolo isté bez akýchkoľvek pochybností, chcem poukázať na to, že hebrejské slovo **šófar**, ktoré sa prekladá ako »trúba«, je použité v Zjavení 10:7 rovnako ako aj pri *šiestich trúbach* a tiež v Zjavení 11:15 pri *siedmej trúbe*.

Kto pozorne a s modlitbou číta 8. kapitolu a nezastaví sa pri 1. verši a pri tichu v nebi, ktoré je len úvodom, ale pokračuje v čítaní, musí vidieť udalosti, ktoré sa odohrávajú s uskutočnením siedmej pečate. Sedem súdov trúb pripadne na obdobie veľkého súženia po skončení služby dvoch prorokov. To je zrejmé zo Zjavenia 7:3, kde čítame: „*Neškodte zemi ani moru ani stromom, dokiaľ nepopečatíme služobníkov nášho Boha na ich čelách.*“ To je »Tak hovorí Pán« vo svojom svätom Slove. Ani len prvá trúba nemôže zaznieť, kým sa neuskutoční zapečatenie 144 000.

Po zaznení prvých štyroch trúb sú na konci 8. kapitoly ohlásené *posledné tri trúby* s ich súdmi a tromi »beda«. V 9. kapitole čítame:

„*A piaty anjel zatrúbil, a videl som hviezdu, ktorá padla z neba na zem, a dal sa jej kľúč od studnice priepasti.*“ [Zj 9:1-12]

„*A šiesty anjel zatrúbil, a počul som jeden hlas zo štyroch rohov zlatého oltára, ktorý stál pred Bohom, ktorý to hlas hovoril šiestemu anjelovi, ktorý mal trúbu: Rozviaž tých štyroch anjelov, poviazaných pri veľkej rieke Eufrate.*“ [Zj 9:13-14]

Prvých šesť anjelov na tomto mieste zatrúbilo na trúby a zakaždým nasledovala rana súdu. Pred zatrúbením siedmej trúby v 11. kapitole, verš 15, nachádzame o nej oznámenie v kapitole 10. Keďže ide o takú výnimočnú a jedinečnú udalosť, pri ktorej má zosťúpiť Anjel zmluvy s dúhou nad hlavou, je dané osobitné oznámenie. Práve v tom čase, keď sa táto veľká udalosť uskutoční, sedem hromov vydá svoje hlasy. Takto hovorí Pán vo svojom Slove! Až v tom

čase, keď tento mocný anjel položí jednu nohu na pevninu a druhú na more ako pôvodný majiteľ, bude revať ako lev, a to je okamih, keď sa stane všetko, čo obsahuje Zjavenie 10. Tak ako sa doslovne naplnia všetky ostatné súdy trúb, tak to musí byť aj so Zjavením 10. Nemožno ho zduchovňovať, nemožno ho zaradiť inam, musí to zostať a zostane v tej súvislosti, v akej je uvedené vo Svätom Písme.

Z dôvodu mocného prežitia, keď zostúpil nadprirodzený oblak doprevádzaný mohutnou detonáciou podobnou siedmim po sebe nasledujúcim hromovým úderom, sa o tom brat Branham opakovane zmieňoval a nazýval to »sedem hromov«. Ako mu bolo ukázané 22. decembra 1962 a ako o tom kázal 30. decembra v kázni »Sirs, is this the time?« [Páni, je toto ten čas?], čo bolo pred otvorením pečatí v marci 1963, hovorí: „**Dôvod, prečo to bola taká ohromná vec, že tu On o tom hovoril a ukázal tých »sedem hromov« a časopisy »Look« a »Life« o tom kruhu svetelného oblaku podali správu, že to nemohli pochopiť a doteraz to nevedia.**“ Časopisy »Science« a »Life« určite nezaznamenali udalosť zo Zjavenia 10, ale zjavenie siedmich anjelov v podobe pyramídy, kde je Kristus zobrazený ako Sudca v sudcovskej parochni. Keďže o siedmich hromoch hovorí len jedno miesto Písma, brat Branham sa často odvolával na Zjavenie 10, a dokonca sedemkrát zaklopal na kazateľnicu, aby demonštroval sedem hromov. V Zjavení 10 je sedem hlasov. A keďže ide o prorocké Písmo, brat Branham ho mohol aplikovať na svoju službu, ale to neruší skutočnú udalosť, ktorá je ešte stále v budúcnosti. S odvolaním sa na prežitie z roku 1963, pri ktorom zaznelo sedem hromov, brat Branham spojil mnohé očakávania. Hovoril o „viere k vytrhnutiu“, „treťom ťahu“, „opätovnej jazde po tejto ceste“, ale musíme si uvedomiť, že všetky tieto myšlienky vyslovil ešte pred otvorením pečatí. Na konci pečatí urobil vyhlásenie v súvislosti so Zjavením 10: „**Presne tak ako povedal, že nikto nebude vedieť o dni Jeho príchodu, tak nebudú vedieť ani o tomto tajomstve siedmich hromov.**“ [s. 576].

V Zjavení 10:7 – a to je pre naše pozorovanie veľmi dôležité, veľmi významné a presvedčivé – čítame celkom jednoznačne: „*ale vo dňoch hlasu siedmeho anjela, keď bude trúbiť, dokoná sa tajomstvo Božie, ako to zvestoval svojim sluhom prorokom.*“ Ani toto proroctvo obsiahnuté v »Knihe proroctiev« nedopúšťa vlastný výklad. Boh je

navždy svojím vlastným vykladačom. To, čo predpovedal, sa uskutočnil v takej súvislosti, v akej to bolo určené.

Veľmi zreteľne vidíme prvé štyri trúbenia anjelov na ich trúby [kapitola 8], potom čítame oznámenie o zostávajúcich troch trúbach, ktoré sú ohlásené ako tri »beda«. Potom podľa kapitoly 9 vidíme ďalších dvoch anjelov, ktorí trúbia na svoje trúby. Celkovo ich teda máme šesť. Jeden ešte zostáva. V 10. kapitole, v 7. verši, – a to je, ako treba povedať ešte raz, veľmi dôležité a definitívne – **je táto udalosť** naposledy **oznámená**. V 11. kapitole od 15. verša sme informovaní o tom, čo sa stane, keď tento siedmy anjel zatrúbi na svoju trúbu. „*A siedmy anjel zatrúbil, a povstali veľké hlasy na nebi, ktoré hovorili: Kráľovstvá sveta sa stali kráľovstvami nášho **Pána** a jeho Krista, a bude kraľovať na veky vekov.*“ [Zj 11:15]

Kto zo Svätého Písma nevidí týchto sedem anjelov, ktorí zatrúbia na sedem trúb, a to, čo sa v tom čase stane, je krátkozraký. Boh ešte neotvoril oči srdca vášho porozumenia. A kto si ich akokoľvek vykladá, nikdy nebude mať správne porozumenie. Musíme dať za pravdu Bohu a Jeho Slovo vziať za pravdivé.

Na akýkoľvek výklad nie je absolútne žiadny priestor a ani nie je potrebný. Platné je len to, čo hovorí Sväté Písmo, a to musia všetci rešpektovať.

Je to také dokonalé, ako len dokonalé môže byť: V Zjavení 2 a 3 sa hovorí o siedmich anjeloch cirkevného veku, ktorí boli pozemskými poslami. V ich súvislosti sa nespomína nič o »zvuku« alebo »trúbení«. V Zjavení, v kapitolách 8, 9, 10 a 11, sú nám ukázaní siedmi anjeli, ktorí sú v nebi pred trónom, ktorým je pri otvorení siedmej pečate daných sedem trúb a potom vidíme, čo sa stane, keď zatrúbia. Pri poslednom zatrúbení bude dokonané »Božie tajomstvo«. Cirkvi bol Kristus, Božie tajomstvo, zjavený hneď na začiatku, Židom bude toto tajomstvo zjavené a dokoná sa v tom čase. V Zjavení 10 sa nehovorí ani slovo o »**tajomstvách**«, naopak, výrok sa nachádza v jednotnom čísle »**tajomstvo** Božie«. Nikto na zemi nemá právomoc meniť jednotné číslo na množné. Božie Slovo je dokonalé a musí zostať také, aké je. V našej generácii boli tajomstvá skryté v Slove zjavené – od 1. Mojžišovej až po Zjavenie – skrze posla posledného cirkevného obdobia.

## Správy z celého sveta

Z celého sveta prichádzajú veľmi zaujímavé správy, ktoré nás informujú o vývoji biblických prorociev. Najdôležitejšie prichádzajú z Vatikánu a z „Vatikánsky štát“ s rozlohou 44 hektárov [približne 110 akrov] a 469 obyvateľmi je najmenšou krajinou na zemi, ale vykonáva moc nad kráľmi a vládcami sveta, ako sa píše v knihe Zjavenie.

Mesto postavené na siedmich kopcoch je skutočne zoskupením politickej, ekonomickej a náboženskej moci. V dennej tlači a masmédiách sa „Pontifex Maximus“ pohybuje na prvom mieste. Jeho priazeň vyhľadávajú všetci politici sveta i Blízkeho východu. Vatikánski poradcovia sa nachádzajú všade, najmä v európskych centráloch, v Bruseli a Štrasburgu. Preberajú vplyv v politike a sústreďujú svoje záujmy nezvyčajným spôsobom smerom k Izraelu a najmä k Jeruzalemu.

Všetci s postavením a menom s výnimkou tých z USA zaujali postoj proti Izraelu v prospech Arabov. Jedným z nich je francúzsky prezident Jacques Chirac. On, ktorý by nikdy nedovolil, aby sa niekto miešal do záležitostí jeho krajiny, ako žiadny iný západný politik, mal tú drzosť, že pri návšteve Izraela v októbri 1996 povedal vláde v Jeruzaleme, čo musí urobiť. Tlač informovala že Chirac dokonca kričal na Nethanyahua. Hovoril o návrate anektovaných častí a tiež o budúcej úlohe Francúzska a Európy na Blízkom východe. V rozhovore 25. októbra zopakoval to, čo povedal v libanonskom Bejrúte: „Kresťania a moslimovia musia stáť pri sebe.“ Na Izrael sa samozrejme zabudlo. Pri inaugurácii do najvyššieho štátneho úradu pobožkal prsteň parížskemu arcibiskupovi, kardinálovi Lustigerovi. Tento kardinál Lustiger sa narodil v Poľsku židovským rodičom, ktorí boli obaja zavraždení plynom v koncentračnom tábore. On sám ako 11-ročný po vojne pristál vo Francúzsku a stal sa katolíkom. V mladosti si ho pod svoju starostlivosť vzali jezuiti. Keď ho 10. januára 1983 vymenovali za kardinála, povedal: „Zostávam Židom.“ Aká zvláštna konstelácia!

Izrael, ktorý sa od roku 1948, keď sa stal štátom, snažil získať uznanie pápežského stolca, má teraz priameho protivníka z vlastných radov, na ktorého sa hľadí ako na architekta vzťahov medzi

Vatikánom a Izraelom. Je ním Dr. David M. Jaeger, ktorý bol vychovaný v Tel Avive ako ortodoxný Žid. V roku 1981 konvertoval na katolicizmus, potom postúpil priamo na vyššiu úroveň a v roku 1986 sa stal súčasťou poradného zboru vo Vatikáne. 30. decembra 1993 bola na ministerstve zahraničných vecí v Jeruzaleme podpísaná základná dohoda medzi Izraelom a Vatikánom. Zdá sa však, že to nestačí. Všetko sa musí naplniť tak, aby sa Jeruzalem stal kameňom úrazu pre všetky národy naokolo [Zach 12:2-3].

Vo februári 1994 sa v Jeruzaleme stretlo na konferencii 430 židovských a kresťanských duchovných osobností a profesorov pochádzajúcich z 91 krajín. Bolo medzi nimi 5 kardinálov, tiež P. Lustiger, 4 metropolití, 9 vysokopostavených rabínov, 103 biskupov, 54 rabínov a mnoho profesorov a duchovných lídrov. Bývalý starosta Jeruzalema, pán Teddy Kollek, bol z toho taký nadšený, že povedal: „Keby som to nevidel na vlastné oči, nikdy by som tomu neuveril.“ Vzhľadom na proces náboženského a politického zjednotenia, o ktorom hovorí prorok Daniel a ktorý ústi do "zmluvy", ako je predpovedané v kapitole 9, verš 27, možno len zvolať: „Ó, Bože Izraela, buď milostivý svojmu ľudu!“ Ak je celý svet slepý, to síce bolí, ale ak Židia nevidia, je to neznesiteľná bolesť. Ako nám však bolo povedané [2Kor 3], až keď sa Izrael obráti k Pánovi, bude im závoj odobratý.

Ako vyplýva z biblických prorociev, Izrael padne do pasce antikrista, ktorý sa predstaví ako „šíriteľ pokoja“ a napokon zaujme svoje miesto v chráme [2Tes 2], skôr než sa im zjaví Kristus, pravý Mesiaš, osloboditeľ a knieža pokoja.

Tam, kde sa Boh Izraela dal poznať ako »Večný« a dal to napísať v prvom prikázaní a potom ešte raz ako večné nariadenie, ktoré je záväzné naveky: „Počuj, Izrael: Večný, náš Boh, Večný je jeden!“ – tam nám bude prezentovaný trojosobný Boh, ktorý vznikol na základe helenistických filozofických myšlienok v 4. storočí, ale Písmo ho vôbec nepozná. Potom sa má Židom oficiálne predstaviť človekom vytvorená »Trojica«. Pre nich je najdôležitejším vyznaním, ktoré existuje, to pozostávajúce zo štyroch slov: „**Adonaj Elohen Adonaj Echad – Pán, náš Boh, Pán je jeden**“.

Ako sa uvádza v tlačových správach, pápež vyhlásil trojročné obdobie duchovnej prípravy a vyhlásil »svätý rok 2000«. Tento čas sa začne prvou adventnou nedeľou, 1. decembra 1996. Vo svojom »apoštolskom liste« dôrazne poukazuje na 3. tisícročie. Možno sa tam dočítať: „Tri roky, 1997 až 1999, majú byť postupne jeden pre Syna, ďalší pre Ducha Svätého, tretí pre oslavu Otca. V roku 2000 sa oslava Trojice dostáva do centra katolíckych bohoslužieb v Ríme, vo Svätej zemi a v miestnych cirkvách.“. Musíme sa zamyslieť nad tým, čo celá záležitosť vlastne predstavuje. V postupnom poradí sa bude jeden rok uctievať Syn, druhý rok Duch Svätý, tretí rok Otec. Tým má byť preukázané, že existujú tri večné osoby, ktoré sú všemohúce, vševediace a všadeprítomné. Taký Boh však neexistuje. Izraelu a celému nekresťanskému svetu sa má prezentovať úplne nebiblický Boh.

V »Jubilejnom roku kresťanstva« plánuje Ján Pavol II. stretnutie so všetkými kresťanskými denomináciami a pozýva ich na „spoločnú slávnosť 2 000. návratu narodenia Krista“. Podľa návrhu Vatikánu sa na ňom majú zúčastniť všetci – pozvaní sú moslimovia, budhisti, hinduisti a všetky ostatné náboženstvá. Hinduisti a budhisti majú najstaršie trojice na svete. Preto sa to hodí do procesu zjednotenia so všetkými náboženstvami. Osobitnými miestami stretnutia kresťanských pútnikov z celého sveta budú Rím a Jeruzalem. V talianskom hlavnom meste sa očakáva najmenej 30 miliónov hostí a v Izraeli dúfajú, že sa na púť do Svätej zeme vydá 5,5 milióna ľudí.

To však nie je všetko. Ako je známe, katolícka cirkev používa od Druhého vatikánskeho koncilu slovník protestantov: „Budeme hovoriť jazykom našich oddelených bratov, aby nám rozumeli.“ Božie deti túžia počuť Božiu reč! Zvláštny titulok hovorí: „Katolíci sa chopili iniciatívy a začali »Evanjelizáciu 2000«“. Uvádza sa v ňom: „Celý svet musí byť nanovo evanjelizovaný pod emblémami katolicizmu.“ Články vysokopostavených protestantov, ktorí sa chcú vrátiť ku katolicizmu, sú veľmi významné. Hlavnou témou je: „Mal Luther v úmysle rozdeliť cirkev?“. Predstavitelia dcérskych cirkví berú veľmi jemne svoje stádo späť do lona matky, odkiaľ vyšlo. Pred nami sa teda vytvára »tajomstvo, veľký Babylon« [Zj 17] – posledná duchovná svetská mocnosť, ktorá sa vezie na pozemskej moci, ako je to veľmi

jasne opísané. Ó, Bože, buď milosrdný a daj, aby bol tvoj ľud rýchlo vyvolaný [Zj 18:1-4]!

»Pontifex« sa tiež usiluje zmieriť svoju cirkev s vedou. „Pápež akceptuje »evolučnú teóriu«, znie titulok článku, „ak bude uznané, že vznik sveta je stvoriteľským dielom Božím“. Nové poznatky „za 13 rokov výskumu ukazujú, že »teória evolúcie« je viac ako hypotetická teória«. Pre všetky Božie deti platí po celú večnosť to, čo máme o stvorení vesmíru zaznamenané v Biblii. Boh stvoril človeka na svoj obraz a Boh stvoril všetky bytosti a všetky plodí podľa svojho druhu až dodnes. Nie je to tak? Ako je možné na jednej strane povedať: „Boh stvoril“ a na druhej strane prijať ateistickú evolučnú teóriu? Je to dokonalý Babylon v konečnom čase, kde všetci nájdú svoje miesto.

Na ekumenickom cirkevnom kongrese v roku 1991 v nemeckom Numbergu bolo ku oslave trojjediného Boha napísaných a jemu venovaných 8 článkov. Formulácia »Trojica«, »trojjediný Boh« atď. sa v Biblii nenachádza ani raz. V Starom zákone 6 700-krát nachádzame v jednotnom čísle označenie »Boh Pán«. Nespočetne mnohokrát čítame o jedinom Bohu. Apoštol Pavol na začiatku a na konci svojich listov, adresovaných rôznym miestnym zborom, napísal, čo by malo platiť dodnes a navždy: „*Dakujeme Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša Krista...*“ [Kol 1:3] „... *jedinému, múdremu Bohu skrze Ježiša Krista sláva na veky vekov. Amen.*“ [Rm 16:27] . Podobne končí svoj list aj apoštol Júda: „*Jedinému múdremu Bohu, nášmu Spasiteľovi, sláva a velebnosť, vláda a moc teraz i na veky vekov. Amen.*“ [v. 25].

Apoštoli, najmä Peter a Pavol, vo svojich listoch chválili Boha Otca skrze Ježiša Krista, nášho Pána. Necháme Písmo, aby hovorilo samo za seba: „*Požehnaný Bôh a Otec nášeho Pána Ježiša Krista...*“ [Ef 1:3; 1Pt 1:3].

Na nebi niet Boha, ktorý by splodil a zrodil inú Božiu osobu, ako to bolo vyhlásené na rôznych cirkevných konciloch. V Biblii neexistuje ani pojem »večný Syn«, ale iba »večný Otec«. To všetko je pohanská teológia uprostred oklamaného a zvedeného kresťanstva, za ktorú bojujú až na smrť. Boh je od večnosti do večnosti jeden. Prejavuje sa, samozrejme, rôznymi spôsobmi. Ku našej spáse sa zjavil ako Otec na nebi, ako Syn na zemi a skrze Ducha Svätého.



Na charizmatických stretnutiach sa čoraz viac prikláňajú k oslavovaniu Ducha Svätého, pre ktoré v Biblii nenájdeme ani jeden príklad. Preto musíme takéto veci podrobiť skúške a porovnať to, čo sa deje, s definitívnou autoritou Božieho Slova. Meradlom nie sú historické letničné hnutia ani charizmatici – tým je Sväté Písmo, Božie Slovo, ktoré zostáva naveky.

Na medzidenominačných charizmatických stretnutiach možno počuť: „Duchu Svätý, milujem ťa. Duchu Svätý, uctievam ťa. Duchu Svätý, objímam ťa.“ atď. atď. To všetko je úplne nebiblické. Boh je jeden, a jemu patrí všetka chvála a česť. Takéto slová vychádzajú z úst nášho Pána v Novej zmluve: *„Ale ide hodina a je teraz, keď praví modlitebníci budú sa modliť Otcovi v duchu a v pravde, lebo aj Otec hľadá takých modlitebníkov, ktorí by sa mu tak modlili. Bôh je duch, a tí, ktorí sa mu modlia, musia sa modliť v duchu a v pravde.“* [Jn 4:23-24]. Duch Svätý je Duch Boží. Ten istý Duch Svätý sa vznášal nad hlbínami v čase stvorenia [Gn 1]. Duch Svätý spočíval na prorokoch a pomazával ich. Ten istý Duch Svätý zostúpil na Božieho Syna po krste [Mt 3:17], čím v ňom v tejto ľudskej podobe telesne prebývala plnosť Božstva [Kol 2:9]. Ten istý Duch Svätý zostúpil ako Božia moc do Cirkvi v deň Letníc. Tým sa vo veriacich usídlil sám Boh. Tak ako sa zjavil vo Vykupiteľovi, keď sa na zemi prejavil vo viditeľnej podobe v ľudskom tele, tak sa prostredníctvom Ducha zjavuje aj vo vykúpených.

### **Misijná správa**

S hlbokou vďačnosťou môžem povedať, že tento rok bol pre mňa najpožehnanejším rokom v službe Pánovi. Bolo to ako ťaženie víťazstva. Zjavené Božie Slovo preniká, postupuje vpred a dosahuje končiny zeme. Milostivo sú zahrnuté najmä východoeurópske krajiny. Aj na africkom kontinente je prinášaná veľká úroda. Tam prišli počuť Božie Slovo nielen stovky, ale tisíce ľudí. V niektorých krajinách naše stretnutia videli a počúvali v celonárodnom meradle prostredníctvom televízneho prenosu. V iných sme mali rozhovory a krátke príhovory, ktoré boli tiež adresované celému národu. Boh otvára dvere a srdcia. Brat Branham videl pred mnohými rokmi videnie s vystretými rukami más v Afrike. Povedal, že my si môžeme

dovoliť lekára, ale oni nemôžu. Keď bol v Zürichu vo Švajčiarsku, videl vo videní nemeckého orla, ktorý letel Afrikou.

Sme obzvlášť vďační za požehnanú prácu, ktorú náš brat Alexis Barilier z Lausanne vo Švajčiarsku koná pre francúzsky hovoriace krajiny v Afrike. Podľa jeho odhadu, ktorý podporujú bratia v Zaire, len prostredníctvom našej spoločnej služby v tejto krajine verí a nasleduje zvesť hodiny viac ako 800 000 veriacich, nachádzajúcich sa v približne 2 000 zboroch. V celom regióne strednej Afriky je viac ako 1 300 000 ľudí, ktorí prijali zjavené Božie Slovo. Aj v ostatných krajinách Afriky je veľký duchovný hlad, ako predpovedal prorok [Am 8:11]. Ak by sme dokázali spočítať všetkých na celom svete, ktorí boli oslovení počas mimoriadnych misijných ciest v mnohých krajinách a uverili, ako hovorí Písmo, bol by to veľký zástup. Ak sa vám zdá, že tam, kde sa možno nachádzate, sa nič nedeje, neznamená to, že Boh nepôsobí. On volá tých, ktorí sú pripravení počúvať, bez ohľadu na to, kto sú a kde sa nachádzajú.

Z mnohých krajín Ázie až po Filipíny možno tiež podať správu o mnohých dobrých veciach. Oceňujeme harmonickú spoluprácu so všetkými slúžiacimi bratmi v jednotlivých krajinách, aj keď ich nemôžeme všetkých menovite spomenúť. Sám Pán sa stará o svoje stádo. Nezabúdame ani na tých, ktorí sú roztrúsení tu i tam a zásobujeme ich duchovným pokrmom.

Je premáhajúce vidieť, ako verne nás náš drahý Pán vedie a je s nami. Ani jedného brata ani jednu sestru sme nezabezpečili my, nevolali sme ich, aby prišli a pripojili sa k nám v tomto diele. Pán podnietil bratov a sestry, ktorí sú schopní prekladať kázania do ôsmich rôznych jazykov, aby vykonávali túto časovo náročnú prácu, aby mohlo byť zjavené Božie Slovo zverejňované.

Za pomocné ruky asi 20 obetavých bratov a sestier tu v misijnom centre, ktorí sa vo všetkej vernosti starajú o rozosielanie literatúry, môžeme povedať len: Nech ich Boh požehná. Podľa potreby tlačíme každú brožúru, knihu alebo traktát v počte od 5 000 do 50 000 kusov v ôsmich rôznych jazykoch. Táto misijná práca má skutočne celosvetový význam. Kto poznal deň, hodinu a zvesť, ten tomu rozumie a má po tom, čo bol brat Branham vzatý k Pánovi, účasť na pokračovaní. Máme tú prednosť odovzdávať ďalej to isté

Slovo, ktoré vyšlo z Božích úst a zostáva naveky pravdou. Kto sa narodil z Boha, bude počuť Slovo pravdy: „*My sme z Boha: kto zná Boha, čuje nás; kto nie je z Boha, nečuje nás. Ztadiaľ známe ducha pravdy a ducha bludu.*“ [1J 4:6].

Tentokrát je správa podaná stručne. Uvádzame len niekoľko fotografií, ktoré ukazujú zhromaždenia v rôznych krajinách.

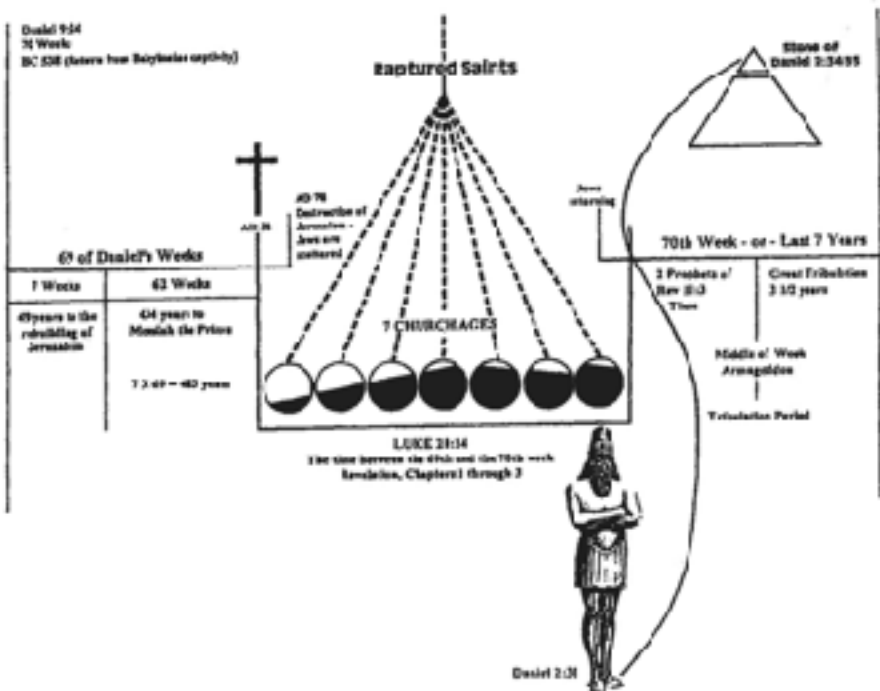
Prosím, pamätajte na mňa a tiež na všetkých slúžiacich bratov na celom svete vo svojich modlitbách. Dielo sa ešte neskončilo. Mnohé dvere sa práve otvárajú a ležia pred nami veľké možnosti. Musíme pracovať, kým nebude povolaná a privedená posledná duša a počet vyvolených zo všetkých národov nebude úplný. Potom príde náš Pán a vezme si nás k sebe naveky.

Do roku 1997 vám želim čo najbohatšie Božie požehnanie. Nech vám dá všetko, za čo sa modlíte, a nech sa jeho zaslúbenia stanú skutočnosťou skrze prežitie vo vašom živote. On je verný, On to vykoná. Milosť nášho Pána Ježiša Krista nech je s vami všetkými. Amen.

V poverení Božom pôsobiaci

*Bro. Franke*

Na žiadosť mnohých bratov, ktorí sa pýtali na učenie o téme 70 týždňov z knihy Daniela, som sa rozhodol uverejniť diagram, ktorý nakreslil sám brat Branham, keď kázal tri kazania v roku 1961. Použil som ten istý diagram, ktorý urobil prorok. Slová sa môžu líšiť, kresba vyjadruje skutočný obraz existujúci v mysli brata Branhama v úplnom súlade so Svätým Písmom. Rozdielne výroky môžu byť predmetom diskusie, ale nie takto zdokumentovaná schéma. Takto hovorí prorok: „Potom tu tú kresbu zavesím a vy si ju budete môcť nakresliť; prídte sem popoludní, kedykoľvek budete chcieť, a nakreslite si ju. Pomôže vám to pochopiť. To je dôvod, prečo som to tam dal, aby ste tomu porozumeli.“





Brat Frank s bratom Barilierom, pri oslovení nemeckej skupiny blízko záhradného hrobu v Jeruzaleme, pri ceste Izraelom v marci 1996.

Po 59 min. televíznom vysielaní v marci 1996 dostal brat Frank z Prahy pozvanie osloviť národ prostredníctvom desiatich vysielaní v júni 1996.





Jedno z mnohých zhromaždení v Rusku v máji 1996 po týždni prednášok na moskovskej univerzite.

Jedno zo zhromaždení v 5 mestách Rumunska v auguste 1996, pri ktorom bolo naplnené štátne divadlo pre 3000 ľudí.





Poslucháči v Cotonou v Benine v Centrálnjej Afrike v júli 1996.

Na fotografii je časť veriacich, ktorí sa zišli v Brazzaville v Kongu po vystúpení br. Franka v celonárodnom televíznom rozhovore, v ktorom predstavil »zvesť«.





Časť zhromaždení v Zaire v septembri 1996, ktoré dosiahli návštevnosť od troch do desaťtisíc ľudí. Chvála Bohu za veľkú úrodu duší!

